

Sygn. akt III KK 128/20

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **W. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 2 lipca 2020 r.

na posiedzeniu bez udziału stron

wniosku o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 25 kwietnia 2019 r., sygn. akt V Ka (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu

Rejonowego w G. z dnia 16 stycznia 2019 r., sygn. akt II K (...),

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. a contrario

p o s t a n a w i a
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. Należy na wstępie zaakcentować, że instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać wyłącznie czynność wniesienia kasacji. Jest to bowiem odstępstwo od ogólnej reguły, wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., wedle której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. W judykaturze przyjęto, że wstrzymania wykonania wyroku może mieć miejsce wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na ich oczywistą zasadność. Chodzi tu o sytuacje tego rodzaju, gdy można *a priori* stwierdzić procesową egzystencję doniesionych argumentów dla uznania zasadności kasacji, względnie gdy strona wykaże

odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe bądź nieodwracalne skutki.

W przedmiotowej sprawie w kasacji zawarto wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia wobec W. S. bez szerszego uzasadnienia. Wskazano jedynie, że wobec skazanego był stosowany środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania przez okres 12 miesięcy, który został zaliczony na poczet kary. W tej natomiast sytuacji skazany odbył już połowę kary.

Sąd Najwyższy stoi na stanowisku, iż podane przez obrońcę okoliczności nie implikują zastosowania instytucji wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia. Na obecnym etapie postępowania nie można bowiem stwierdzić zaistnienia aż tak relewantnych przyczyn do uznania słuszności wniesionej kasacji, aby uchylenie wyroku sądu odwoławczego i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania, stało się wysoce prawdopodobne. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być wszakże kompleksowa, merytoryczna ocena zasadności podniesionych w kasacji zarzutów. To winno podlegać weryfikacji na dalszym etapie postępowania, podczas merytorycznego rozpoznania kasacji. Nie antycypując wyniku postępowania kasacyjnego, należy stwierdzić, że podniesiona przez obrońcę argumentacja nie jest tego rodzaju, by można mówić o bezspornej wadliwości kwestionowanego wyroku sądu odwoławczego. Zauważyć przy tym trzeba, że oskarżyciel publiczny w pisemnej odpowiedzi na kasację ocenił wniesioną skargę kasacyjną przez obrońcę jako bezzasadną w stopniu oczywistym. Pozostałe okoliczności zawarte we wniosku, w tym związane z sytuacją rodzinną skazanego, również nie implikują wstrzymania wykonalności orzeczenia, a mogą ewentualnie stanowić asumpt do ubiegania się o odroczenie wykonania kary, względnie uzyskania przerwy w jej wykonywaniu. Uwzględniając powyższe okoliczności Sąd Najwyższy postanowił zatem jak w sentencji.

